

بازسازی لیبرالی
در افغانستان حتی
بیشتر از سایر
پروژه‌ها یک کار
خراب بود. طالبان
شکست نخوردند،
درحالی که بازسازی
موفق مستلزم
شکست آنها بود!
آنها به سادگی
شهرها را تسلیم
کردند اما کنترل
روستاها را در دست
داشتند

دانشمندان برجسته ژاپنی مانند «جان دوورو»^[۲] و «چالمرز جانسون»^[۳] مخالفت کردند اما اشاره کردند که شرایطی در ژاپن وجود داشت که در افغانستان و عراق وجود نداشت. در واقع ژاپن از نظر برخورداری از دو شرط لازم برای موفقیت بازسازی لیبرال دموکراتیک بیشتر شبیه فیلیپین بود: شکست کامل ملت تابع در جنگ و همکاری و تعاون نخبگان حاکم با قدرت اشغالگر. در خلاصه‌ای از یک سخنرانی مهم توسط داوور در مؤسسه فناوری ماساچوست در سال ۲۰۰۵ دو سال پس از حمله به عراق، این پیش شرط‌ها و دیگر پیش شرط‌های موفقیت بازسازی لیبرال دموکراتیک در ژاپن که در بغداد وجود نداشت بیان شد:

- مشروعیّت تصرف: یک جنگ رسمی با شکست قاطع و تسلیم بی قید و شرط ادامه یافت. متحدان ایالات متحده نیز این اشغال را مشروع می‌دانستند. برنامه‌ریزی جدی برای اشغال ژاپن در سال ۱۹۴۲ آغاز شد.
- ثبات: ژاپن یک دولت دست نخورده داشت. امپراطور هیروهیتو اعلام جنگ کرد، تسلیم شد و تا سال ۱۹۷۱ به عنوان رئیس دولت ادامه داد.
- انسجام: در حالی که ژاپن از نظر سیاسی متنوع بود، از نظر اجتماعی منسجم بود بدون درگیری‌های مذهبی، قومی و فرهنگی.
- امنیت: ژاپن یک جزیره است که با هیچ مشکل امنیتی داخلی مواجه نیست. سختی‌ها سرسام‌آور بود اما هیچ وحشتی وجود نداشت.
- فرسودگی: ژاپن از سال ۱۹۳۱ تا ۱۹۴۵ در جنگ بود و با ۳ میلیون کشته، ۱۰ تا ۱۵ میلیون نفر بی‌خانمان، بیکاری افسارگسیخته، سوء تغذیه و بیماری مواجه بود. شکست باعث رهایی از مرگ شد. حملات هوایی متوقف شد و آنها می‌توانستند از نو شروع کنند.

مأموریت درویتنام

موفقیت‌های بازسازی لیبرال دموکراتیک در فیلیپین و ژاپن همراه با چشم پوشی از آنچه که آنها را منحصر به فرد می‌کرد (شکست کامل مقاومت و همکاری نخبگان محلی معتبر در پروژه لیبرال دموکراسی)

احتمالاً همان چیزی بود که به یک دکترین تبلیغی تمام عیار برای مقابله با جنبش‌های آزادی بخش ملی تحت رهبری کمونیست‌ها در طول جنگ سرد تبدیل شد.

رقابت با کمونیسم منجر به تغییر سرنوشت ساز این ادعای «توماس جفرسون»^[۴] شد که انقلاب ما و پیامدهای آن وضعیت انسان را در بخش بزرگی از جهان بهبود می‌بخشد. جفرسون به امریکا به عنوان الگو فکر می‌کرد.